

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. juli 2011
Kontor: Færdsels- og våbenkon-
toret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2011-0030-0256
Dok.: 209948

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1105 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. juni 2011.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1105 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere af 1. juni 2011 fra Jens G. Olsen vedrørende sikring mod pirateri, jf. REU alm. Del – bilag 496.”

Svar:

1. Henvendelsen fra Jens G. Olsen fra virksomheden Safety Armed Guard Agency (S.A.G.A.) vedrører danske sikkerhedsfirmaers muligheder for at tilbyde bevæbnet vagtvirksomhed til rederier, hvis skibe sejler i højrisikoområdet ud for Afrikas Horn.

Det er Jens G. Olsens overordnede opfattelse, at den danske våbenlovgivning og Justitsministeriets administration heraf er for restriktiv og derfor reelt er til hinder for, at de danske sikkerhedsfirmaer får adgang til det maritime sikkerhedsmarked.

Jens G. Olsen foreslår derfor en række ændringer af de gældende regler for at gøre det lettere for sikkerhedsvirksomhederne at kunne tilbyde bevæbnet vagtvirksomhed til danske skibe på de betingelser, som rederierne stiller. Konkret ønsker Jens G. Olsen våbentilladelse til en række nærmere angivne skydevåben, herunder bl.a. et såkaldt tungt maskingevær (TMG) med optisk sigte og fødebånd, kaliber 12,7 mm, som ifølge Jens G. Olsen vil kunne sænke en 40 fods båd på en sømils afstand. Det fremgår i den forbindelse, at Jens G. Olsen ønsker våbentilladelse til de pågældende våben her i landet og ikke blot til nærmere angiven sejlads med dansk skib i højrisikoområdet.

2. I henhold til våbenlovens¹ § 2, stk. 1, kræver det tilladelse at erhverve, besidde, bære eller anvende skydevåben samt dele og ammunition hertil omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1-3. Kravet om våbentilladelse gælder på dansk område, herunder på danske skibe, som sejler under dansk flag.

Det fremgår af våbenbekendtgørelsens² § 37, stk. 1, at våbentilladelse efter våbenloven og denne bekendtgørelse kun kan gives til personer, om hvis

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 704 af 22. juni 2009 om våben og eksplosivstoffer, som ændret ved lov nr. 538 af 26. maj 2010.

² Bekendtgørelse nr. 997 af 19. oktober 2009 om våben og ammunition mv., som ændret ved bekendtgørelse nr. 941 af 23. juli 2010.

personlige forhold og hidtidige vandel, der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

3. Efter Justitsministeriets tidligere praksis har der alene kunnet meddeles tilladelse til våben med henblik på selvforsvar, hvis meget tungtvejende grunde har talt herfor. Der har således i sager om våbentilladelse til brug for beskyttelse mod piratangreb tidligere været stillet krav om, at der skulle være en ekstraordinær og konkret trussel mod det pågældende skib.

I lyset af den generelt forværrede situation i farvandet ud for Afrikas Horn besluttede Justitsministeriet imidlertid i marts måned i år – efter samråd med de øvrige involverede myndigheder og Danmarks Rederiforening – at anlægge en mere åben tilgang ved vurderingen af konkrete ansøgninger om brug af bevæbnede civile vagter på danske skibe, der sejler i området. Rederierne har derfor nu mulighed for efter ansøgning at få våbentilladelse til brug af bevæbnede vagter om bord på danske skibe, hvis det på baggrund af den generelle trusselsvurdering for området må anses for påkrævet, og sagens oplysninger i øvrigt ikke taler imod. Det er herudover fortsat en forudsætning, at de personer, der skal bære og anvende våbnene, opfylder vandelskravet, jf. våbenbekendtgørelsens § 37.

4. Når Justitsministeriet modtager en ansøgning fra et rederi om tilladelse til brug af bevæbnede civile vagter, anmoder ministeriet straks Søfartsstyrelsen og Forsvarskommandoen om udtalelser til brug for sagens afgørelse. Disse udtalelser vil typisk foreligge inden for 1-2 dage. Justitsministeriet iværksætter samtidig en undersøgelse af, om de pågældende vagter opfylder de krav, der stilles til opnåelse af en våbentilladelse (vandelsgodkendelse). Undersøgelsen skal sikre, at der ikke foreligger forhold – strafbare forhold, manglende erfaring i håndtering af skydevåben eller lignende – der taler imod at meddele en våbentilladelse. Hvis vagterne er bosat her i landet, foretages undersøgelsen af det stedlige politi og Rigspolitiet, som typisk vil afgive indstilling inden for et døgn.

Hvis der – som det ofte har været tilfældet – er tale om udenlandske vagter, vil det typisk være nødvendigt at indhente de relevante oplysninger fra udenlandske myndigheder. Oplysningerne vil i disse tilfælde normalt foreligge inden for 3-7 dage, men der har været tilfælde, hvor oplysningerne fra udlandet har været længere undervejs, ligesom der har været tilfælde, hvor oplysningerne er modtaget inden for endnu kortere tid.

De krav, der stilles, er de samme, uanset om der er tale om danske eller

udenlandske vagter. Justitsministeriet har således også i flere tilfælde givet våbentilladelse til danske vagter med henblik på at udføre bevæbnet vagtvirksomhed på danske handelsskibe i højrisiko-området.

Justitsministeriet har tidligere tilkendegivet, at en ansøgning fra et rederi om tilladelse til brug af bevæbnede vagter så vidt muligt bør sendes til ministeriet senest to uger i forvejen. Denne tilkendegivelse er imidlertid ikke udtryk for, at der nødvendigvis vil gå to uger, før Justitsministeriet træffer afgørelse i sagen. Justitsministeriet og de øvrige involverede myndigheder bestræber sig på at afgøre sagerne hurtigst muligt, men vanskeligheder med at indhente oplysninger fra udlandet, behovet for at modtage supplerende oplysninger fra rederiet og lignende kan konkret forlænge sagsbehandlingstiden. Det er omvendt også forekommet, at en sag er afgjort på under et døgn. Den gennemsnitlige sagsbehandling er således kortere end to uger. Der henvises i den forbindelse til ministeriets besvarelse af 2. maj 2011 af spørgsmål nr. 781 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, der indeholder en opgørelse over sagsbehandlingstiden i de sager, som på daværende tidspunkt var behandlet.

5. Når Justitsministeriet imødekommer en ansøgning fra et rederi om tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter, gives der tilladelse til, at et antal navngivne vagter om bord på det pågældende skib under en nærmere angiven sejlads i højrisiko-området kan besidde, bære og anvende bestemte våben med tilhørende ammunition med henblik på selvforsvar.

Det fremgår udtrykkeligt af tilladelsen, at den alene vedrører de pågældende vagters besiddelse mv. af våbnene om bord på skibet, og at der derfor kan være behov for at indhente yderligere tilladelser fra myndigheder i andre lande, herunder eksempelvis det land, hvor våbnene bringes i land. Justitsministeriet gør samtidig opmærksom på, at det efter omstændighederne kan udgøre en overtrædelse af våbenlovens § 7 a, stk. 2, hvis ikke alle fornødne tilladelser fra de involverede lande foreligger.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet i sagens natur ikke har kompetence til at meddele tilladelse til, at eksempelvis en vagt, der har gjort tjeneste på et dansk skib, efter endt tjeneste på skibet indfører våbnet til et andet lands territorium. Ligeledes har Justitsministeriet ikke kompetence til at udstede tilladelser til udførsel af våben fra andre lande. Det vil således altid påhvile vagten/vagtfirmaet eller rederiet at drage omsorg for, at de fornødne tilladelser fra tredjelands myndigheder er indhentet. Når Jens G. Olsen anfører, at indhentelse af tilladelser fra en række lande vil

tage op til 6-8 måneder, er der således tale om forhold, som Justitsministeriet ikke kan afhjælpe.

6. For så vidt angår Jens G. Olsens bemærkninger om hans virksomheds behov for at kunne opnå tilladelser til automatvåben i Danmark med henblik på, at våbnene kan anvendes af de vagter, virksomheden udsender til at gøre tjeneste på skibe i højrisiko-området, kan Justitsministeriet oplyse, at tilladelse til fuldautomatiske våben alene kan gives af Justitsministeriet. Tilladelse gives efter praksis kun, hvis særligt tungtvejende grunde taler herfor.

Udførsel af sådanne våben fra Danmark kræver endvidere Justitsministeriets tilladelse i hvert enkelt tilfælde, jf. våbenlovens § 6, stk. 1.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at det i de sager, ministeriet hidtil har behandlet, hvor rederier har ansøgt om tilladelse til brug af bevæbnede vagter, ikke har været på tale at bevæbne vagterne med våben, som befandt sig i Danmark, hvorfor det ikke har været aktuelt at meddele tilladelse til besiddelse af våben her i landet, ligesom det ikke har været aktuelt at meddele udførselstilladelse her fra landet. Efter det over for Justitsministeriet oplyste, er der således flere af de sikkerhedsfirmaer, som bl.a. danske rederier kontraherer med, der opbevarer våben på relevante destinationer i regionen omkring højrisiko-området. Vagterne går således ombord med våbnene ved en af disse destinationer og forlader skibet ved en anden destination, når det skib, de skal beskytte, forlader højrisiko-området.

7. Justitsministeriet kan afslutningsvis oplyse, at ministeriet i samråd med de øvrige involverede myndigheder og Danmarks Rederiforening løbende overvejer, om der er behov og mulighed for at effektivisere sagsbehandlingen yderligere samtidig med, at det fortsat påses, at der ikke foreligger oplysninger om den enkelte vagts personlige forhold, der gør det betænkeligt at udstede en våbentilladelse.